

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. Русе, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венцислав Д. Василев

при участието на секретаря Юлия К. Острева
като разгледа докладваното от Венцислав Д. Василев Административно наказателно дело № 20214520202607 по описа за 2021 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от АЙЛ. Ш. Ф. до Русенския Районен съд против наказателно постановление № 385 - ЕЕН 112/12.11.2021г. на Началника на Второ РУ-Русе, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.28 ал.1 от ЗНССПЕЕН 112,на основание чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 от ЗАНН му е наложено административно наказание ” глоба” в размер на 10 000 лв. с която се иска отмяната му, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят редовно призован не се явява; вместо него се явява упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата.

АНО редовно призован, явява се процесуален представител, който изразява становище за неоснователност на жалбата.

РРП редовно призован, не изпраща представител.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят употребявал марихуана, като от време на време си закупувал такава от С.К.. В началото на 2021 г. жалбоподателят дал авансово сумата от 15 лв. на К. за закупуване на наркотични вещества. К. нито му доставил такива, нито му върнал парите, като постоянно му обещавал, че при първа възможност ще му ги върне. Това ядосало жалбоподателя и той решил да му отмъсти. За целта обяснил на приятелката си св.А.Ш. ,че ще се обади от нейно име на ЕЕН и ще се оплаче, че К. по отношение на нея е извършил грабеж на сумата от 20 лв. на което тя се съгласила. На 19.09.21 г. около 19,30 ч. жалбоподателят позвънил на ЕЕН 112 и съобщил за извършения „грабеж“, като уточнил, че

извършителят е влязъл в някой от входовете на бл.“Шабла“ в гр.Русе до който бил извършен грабежа. Била уведомена полицията, като за целта незабавно бил изпратени два полицейски патрулни автомобили в района. В един момент С.К. преминал в близост до блока , като бил посочен от жалбоподателя и св.Ш. на полицейските служители, като лицето ,което е извършило грабежа . И тримата били отведени във Второ РУ на МВР – Русе където им били снети писмени обяснения, приложени към преписката. В хода на проверката се установило, че подаденият сигнал е неверен, като никакъв грабеж не е извършван, а целта на жалбоподателят е била от една страна да си отмъсти на К. за това, че не му върнал сумата от 15 лв., респ. не му е доставил наркотици, а друга евентуално да си върне тази сума.

За констатираното нарушение срещу жалбоподателя бил съставен АУАН на 26.10.2021г. , а въз основа на него АНО издал обжалваното наказателно постановление за нарушение по чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 му е наложено административно наказание ”глоба” в размер на 10 000 лв.

Тази фактическа обстановка съдът приема за установена от събраните в хода на настоящото производство доказателства.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице ,което има право на това и в този смисъл същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и правилно е приложен материалния закон.

От събраните по делото доказателства по категоричен и несъмнен начин се установява, че жалбоподателят е извършил нарушението по чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 за което му е наложено наказание. Тези доказателства се съдържат в показанията на разпитаните по делото свидетели Т.И., Т.Т. и А.Ш., а също и от назначената по делото техническа експертиза, която възпроизвежда на хартиен носител оптичният диск на който е записано обаждането от жалбоподателя до ЕЕН 112 с оплакване за несъществуващ грабеж. Показанията на всички разпитани по делото са логични, последователни и без никакви противоречия помежду им. Така от тях напълно безпротиворечиво се установяват елементите от обективна страна на квалифицираното нарушение по чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112. Така св. Т.И. въз основа на преписката е съставил АУАН против жалбоподателя. От своя страна св.Теодор Теодоров, полицейски служител е пристигнал незабавно на произшествието и е разговарял с жалбоподателя и с.Ш., които са му посочили именно С.К. ,като извършител на мнимия грабеж в резултат на което последният е отведен в сградата на Второ РУ на МВР с белезници на ръцете. От разпита на св.Ш. от своя страна признава, че всъщност няма никакъв извършен грабеж, а е съдействала на жалбоподателя, тъй като е неин приятел. От заключението на назначената по делото експертиза се установя,

че жалбоподателят е заявил на оператора на ЕЕН 112, че по отношение на приятелката му е извършен грабеж на сумата от 20 лв. Всъщност това се потвърждава и от писмените обяснения на тримата, дадени пред полицейски служители. Въз основа на това съдът приема, че по делото няма никакъв спор по фактическата обстановка, а съответно че нарушението е доказано, съобразно стандарта по чл.303 от НПК. В тази връзка следва да се посочи, че и защитата не оспорва нарушението и фактическата обстановка. Основното възражение на защитата се изразява в искане за преквалифициране на нарушението в по-леко наказуемия състав по чл.37 от 38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112. Това възражение е неоснователно и като такова следва да се отхвърли. Това е така, защото нормата на чл.38 от ЗНССПЕЕН 112 е специална по отношение на общата по чл.37 от с.з., което се установява от диспозициите им и граматическото тълкуване; в този смисъл в случая е налице действие на принципа специалният закон дерогира общия. Не може да има спор по въпроса, че обаждане до ЕЕН 112 с невярно (лъжливо) съобщение за неизвършено престъпление грабеж е невярно съобщение (а едновременно с това и неверен сигнал за помощ), което именно е наложило изпращането на два автопатрула с оглед установяване и задържане на извършителя и оказване съдействие на „пострадалата“. Именно по този начин е осъществен и квалифицираният състав по чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112, като са мобилизирани ресурси на службите за спешно реагиране – изпращане на два патрулни автомобила на Второ РУ – Русе. Чл. 37 от ЗНССПЕЕН 112 би бил приложим в случаи когато се набира ЕЕН 112 безпричинно но се мълчи и затваря или когато се иска информация, която няма нищо общо с предназначението му, установено от нормите на чл.2 и особено чл.3 от с.з., какъвто определено не е настоящият случай. Не е основателно възражението на защитата, че „със случая не са се занимавали службите за спешно реагиране, а са се занимавали обикновени дежурни от ГООР с патрулна кола“. Това възражение страда от това, че законът не диференцира службите за спешно реагиране на „обикновени“ и „специални“; същественото в случая, е че за отреагиране на мнимото престъпление са изпратени служители в състава на областна дирекция на МВР гр.Русе, която е Национална служба за спешно реагиране по арг.чл. 19 ал.1 от ЗНССПЕЕН 112. Именно действията по разкриване на престъплението по чл.198 от НК, което е част от тяхната компетентност по ЗМВР (чл.6 ал.1 т.3 от т.з.) изпращането на служителите на ОД на МВР – Русе, доколкото са органи на МВР (чл.57 ал.1 от ЗМВР) на местопроизшествието следва да се определи, като мобилизиране на необходимите ресурси за оказване на помощ в мястото на инцидента по арг.чл.20 ал.2 т.2 от ЗНССПЕЕН 112. Няма никакво процесуално нарушение и с оглед непосочване в единия от двата приложения към делото АУАН на поредния му номер в единия от тях и то не само защото в чл.42 от ЗАНН изобщо изисква, като занконовоизискуем реквизит номер или изискване за бланкова форма. Същественото, че и връчения на нарушителя АУАН и приложения към преписката са с напълно еднакво съдържание и еднакви серийни номера. От разпита на актосъставителя се установява, че непосочването на поредния номер „385-ЕЕН 112“ в копието на АУАН се дължи единствено на технически пропуск предвид използването на индиго при ръкописното изписване, т.е. в случая изобщо не може и да става въпрос с два АУАН с различно съдържание, което действително би довело до нарушаване

правото на защита на наказаното лице.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление, следва да бъде потвърдено изцяло, като обосновано и законосъобразно.

При такъв изход на делото и с оглед изрично направеното искане в тази насока следва да бъдат присъдени разноски на АНО за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Също така жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски по делото ,представляващи възнаграждение на вещо лице в размер на 89,10 лв.

Мотивиран така и на основание чл.63 ал.2 т.5 вр.ал.9 вр.чл.63д ал.4 вр.чл.84

от ЗАНН, вр.чл.189 ал.3 от НПК, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 385-ЕЕН-112/12.11.2021г., издадено от Началника на Второ Районно Управление -Русе , с което на АЙЛ. Ш. Ф. с ЕГН ***** е наложено наказание “глоба” в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл.38 ал.2 от ЗНССПЕЕН 112.

ОСЪЖДА жалбоподателят да заплати в полза на ОД на МВР -гр.Русе сумата от 150 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение и сумата от 89,10 лв., представляваща разноски по делото в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - гр.Русе.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и АНО.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Русенския Административен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____